

Men.: Vort modersmål

APRILVISE

April, du er en myldretid, hvor alting spirer, gror
og dækker med stor blomsterpragt den lune nøgne jord..
Se, hvor tulipaner sig strækker højt på strå!
I: De kønne runde blomster skal man nok få øje på. :I

Og mælkebøtter dukker op i haver, grøftekant.
Skønt lysende som sole små, så er de dårligt vant.
For de er for mange - og fine - ikke spor!
I: Det samme gælder mange børn på denne strenge jord. :I

April er tiden, hvor vi tager havemøbler frem,
og sommertøjet finder man i tøjets vintergem.
.Men vær ikke sikker - april er jo april.,
I: og denne fjerde måned har nu helt sin egen stil. :I.

Mens solen skinner allerbedst på himlen uden sky,
så kan det pludselig være rart at ha' en paraply.
Det blæser, det regner - man bliver holdt for nar,
I: når man går rundt og tror på, at man dejligt forår har.:I.

Og mens at regnen siler ned, og vindstød tager fat,
med ét har vind og byger alt til solen overladt.
"Aprilsvejr" vi siger - vi kender det jo godt -
I: kan være gråt og vådt, men også no't så himmelblåt. :I

Når alting skyder op i vore haver, mark og eng,
Vi undres og betages af naturens sammenhæng.
I Danmark er rigdom - er nok af dagligt brød,
I: mens rundt omkring i Verden, mange sulter, lider nød. :I

Om vinter eller sommer og om efterår, om vår
så er der skønt i Danmarks land det hele runde år.
Og dejlig i hvert fald er måneden april -
I: vi hilser den velkommen med et rigtigt forårssmål! I

VIKTORS SANG.

At jeg blev til, jeg husker ej, men fødselen jeg mindes.
Jeg tænkte: Den kan ramme mig, den kniv der nær mig findes!
Men jeg ikke snittet blev. Op til livet man mig hev,
og en stemme lød helt klar: "En dreng I to nu har."

De målte mig og vejede, og jeg blev også vasket.
Det var nok, som de plejede, men jeg var overrasket.
Jeg var vant til stille ro i mit hyggelige bo,
men jeg var en glæde stor for både far og mor.

Min far er stor og stærk og varm og vuggede mig kærligt.
Der var skam dejligt i hans arm, men jeg må sige ærligt:
"Mor var tem'lig bleg og mat. Jeg vil altså påstå, at
hun i orden ikke var. Hun noget fejlet har!"

Der store kom i massevis. Det var vist min famil'je.
De fandt mig sød – naturligvis. Det gjord' jeg mig med vilje.
Og det lød omkring min seng: Dejligt, at han er en dreng!
Dreng må noget særligt vær'! - At man er ekstra kær!

Min appetit den er skam god, og jeg er let at amme,
for med det samme started' jeg og blev straks fyr og flamme.
Appetitten jeg nok har arvet efter min mors far.
Han kan spise nat og dag med største velbehag.

Snart tog vi hjem til Lindegård, for vi jo bor på landet
med hunde, geder, nogle får og lille mig blandt andet.
Barnevognen, den er flot! Passer altså til mig godt!
Men hvis jeg lidt sulten bli'r – så kan I tro, jeg skri'r!

Min far og mor og lille jeg vi no't forskelligt drikker.
Om natten er det bare mig, når vi i sengen ligger.
Jeg om dagen sove kan, hviler ud i drømmeland
og ved nattetid er klar ved moars mælkebar.

I dag de gav mig kjole på – og ikke just moderne.
I hundred' år den ku' bestå – det tror jeg såmænd gerne.
Vi i kirke skulle gå. Meget kan jeg godt forstå,
men at vand i ho'det ska' – skønt vasket hjemmefra???

Se, festens midtpunkt er jeg nu, og jeg har fået gaver.
Jeg kan dog blive lidt jaloux på alt det sjov, I laver.
MINE gæster snakker løs – INGEN hørte, at jeg nøs!
Mor dog si'r, jeg snart bli'r stor – kan sidde ved et bord.

Jeg bliver nok en dejlig dreng – og ih, hvor skal jeg lege!
Så vil jeg ikke gå i seng, men tage straks på veje!
Jeg skal ALT bestemme sel'! Der skal blive fut og spræl!
Far og mor vil få det lært, men det kan blive svært!

En dejlig dreng.